

NÆRINGS- OG FISKERIDEPARTEMENTET
v/ Konkurransopolitisk avdeling
Sendt per internett: www.regjeringen.no

Norwegian Police Shared Services

Deres referanse:
2015/1514-1

Vår referanse:

Sted, dato
Oslo, 17.06.2015

**FORSLAG OM ENDRING AV LOV OM OFFENTLIGE ANSKAFFELSER OG
TILHØRENDE FORSKRIFTER SOM LEDD I GJENNOMFØRING AV TRE NYE
ANSKAFSELSEDIREKTIVER – HØRINGSSVAR FRA POLITIETS
FELLESTJENESTER**

Politiets Fellestjenester (PFT) er politiets anskaffelsesorgan og er ansvarlig for anskaffelser for i underkant av 2,5 milliarder kroner per år. Vi vil i det følgende inngi sine merknader til de enkelte deler og bestemmelser i utkastet til ny lov.

Generelle kommentarer

Unntak

PFT er tvilende til forslaget om å legge unntaket for anskaffelser omfattet av EØS-avtalen artikkel 123 til de ulike anskaffelsesforskriftene, da dette er et unntak fra loven. Slik vi ser det vil det bli mer forvirrende å legge et unntak fra lov ned i ulike forskrifter. Særlig for mennesker som jobber med offentlige anskaffelser uten å være jurister.

Videre bemerkes det at PFT finner det lovteknisk uheldig å la unntak fra de ulike forskriftene fastsettes direkte i de enkelte forskriftene. PFT tror det vil være mer klargjørende og pedagogisk at man i loven har noen oversiktsbestemmelser hvor det fremkommer hvilke anskaffelser som er omfattet av de ulike anskaffelsesforskriftene. Da vil aktører innenfor anskaffelsesregelverket, herunder også personer uten juridisk utdannelse, ved en enkel sjekk av loven se hvilke forskrifter som er relevante fremfor å lete seg gjennom de ulike forskriftene.

Oppsett

Når det gjelder nummereringen av lovbestemmelsene foreslår PFT at bestemmelsene gis normal løpende nummerering (§§ 6, 7, 8 osv.) fremfor bruk av bokstavtillegg. Dette fordi revideringen av loven er så vidt omfattende at loven for alle praktiske formål må anses som ny. I tillegg er bestemmelsene ikke så tett knyttet til hverandre at det bør være nødvendig med en avvikende nummerering med tall og bokstaver.

POLITIETS FELLESTJENESTER

Post: Pb. 8031 Dep, 0030 Oslo
Besøk Oslo: Fritjof Nansensvei 14, 0369 Oslo
Besøk Jaren: Rognebakken 8, 2770 Jaren

Telefon: (+47) 61 31 80 00
E-post: post.fellestjenester@politiet.no

Org. nr: 974 761 157
Bankgiro: 7694.05.083343
www.politi.no

Til de konkrete bestemmelsene

§ 1 Formål

Det ser ut som om departementet i høringsnotat 1 har et nytt forslag til § 1 i lov om offentlige anskaffelser (LOA). Det ser imidlertid ikke ut til å være utarbeidet et endelig forslag til ny § 1. For PFT fremstår det uklart hvordan departementet ser for seg den endelige utformingen av § 1.

§ 6 Miljø, arbeidsforhold og sosiale forhold

PFT ser positivt på de foreslåtte endringer til LOA § 6.

§ 6 a Krav til læreplasser

PFT er usikker på hvorvidt den nye bestemmelsen i loven om krav til lærlinger vil være anvendelig, og på hvilken måte, særlig med tanke på utenlandske leverandører, som ikke nødvendig vil være begrenset til kun EØS-området.

Av sikkerhetsmessige årsaker hender det at politiet stiller konkrete krav til de personene som skal utføre tjenester for politiet, herunder stilles det tidvis krav til politiattest og/eller sikkerhetsklarering. Dersom man har en utenlandsk leverandør, vil det da være ansatte fra leverandøren som må utføre tjenestene for politiet i Norge. Det er ikke sikkert at disse leverandørene har lærlingordninger i sine respektive hjemland og av sikkerhetsmessige grunner vil de ikke ha anledning til å leie inn et vilkårlig norsk firma som underleverandør, hvor sistnevnte tilbyr lærlingeplasser.

§ 7 a, § 7 b og § 7 c

PFT er positive til at reglene om offentlighet, taushetsplikt og habilitet løftes fra forskrifts- til lovnivå. PFT er særlig positive til tilføyelsen i § 7b som gir oppdragsgiver anledning til å stille krav til leverandørene om å beskytte opplysninger av fortrolig karakter som de får kjennskap til i forbindelse med en anskaffelse.¹

PFT vil i det følgende inngi merknader til de enkelte kapitler og bestemmelser i utkastet til ny forskrift.

Kapittel 1 - Virkeområde

Slik vi oppfatter kapittel 1, kan dette kapitlets to bestemmelser med fordel slås sammen til én bestemmelse, og således gjøre lesingen enda mer pedagogisk og lettfattelig for de som skal praktisere regelverket, hvor majoriteten antas å være ikke-jurister. Vårt forslag til ny bestemmelse er:

§ 1-1 Virkeområde og oppdragsgivere [som er omfattet av forskriften]

- (1) Denne forskriften gjelder når følgende oppdragsgivere inngår kontrakter om varer, tjenester eller bygge- og anleggsarbeider eller gjennomfører plan- og designkonkurranser:

¹ Se for øvrig våre merknader til foreslått regulering i forskriftens §§ 7-2, 8-3 og 18-7

- a. statlige myndigheter,
 - b. fylkeskommunale og kommunale myndigheter og
 - c. offentligrettslige organer
- (2) Forskriften gjelder også når oppdragsgivere som nevnt i 1. ledd subsidierer [... (resten av utkastets § 1-1 (2))].
- (3) Et offentligrettslig organ [... (resten av utkastets § 1-2 (2))]

Kapittel 2 - Unntak

På generelt grunnlag vil vi bemerke at departementets forslag om å plassere unntaksbestemmelsene fra lovens anvendelsesområde i forskriften, oppfattes av PFT som en lovteknisk uheldig løsning. Dette gjelder spesielt for de kontrakter som ikke skal omfattes av loven. Anskaffelsesregelverket praktiseres i stor grad av ikke-jurister, og etter vår oppfattelse vil det være mer pedagogisk at loven selv avgrenser mot kontrakter som unntas lovens virkeområde. Dette vil kunne avhjelpe det som oppfattes som et vanskelig tilgjengelig regelverk. Videre kan det komplisere oversikten over regelverket at unntakene FOA foreslås å regulere, i stor grad må leses i sammenheng med andre forskrifters bestemmelser. Dette gjelder spesielt avgrensningene mellom forskrift om offentlige anskaffelser, forsyningsforskriften og forskrift om forsvars- og sikkerhetsanskaffelser. I tillegg til overnevnte, har vi følgende bemerkninger til enkelte bestemmelsene i kapittel 2:

§ 2-1 Unntak for anskaffelser som er omfattet av andre regler

Bokstav b henviser til forskrift om forsvars- og sikkerhetsanskaffelser § 1-3 første ledd. Vi henviser her til våre kommentarer til utkastet til § 2-5.

§ 2-3 Unntak for visse tjenestekontrakter

Bokstav a gjelder unntak ved erverv eller leie av bl.a. eksisterende bygninger og fast eiendom, og slik vi forstår bestemmelsen, innebærer denne endringen at innleie av næringslokaler er unntatt lov om offentlige anskaffelser. I forbindelse med at leie av næringslokaler nå foreslås unntatt fra loven, ønsker vi å presisere følgende om statlig innleie av lokaler i sivil sektor:

Det er i kgl.res av 20. januar 2012, med endringer ved kgl.res 13. september 2013, fastsatt en instruks om håndtering av bygge- og leiesaker i statlig sivil sektor. Denne gir en rekke begrensninger i forhold til når statlige enheter kan gå ut på markedet og leie i sivil sektor. Den stiller blant annet krav til at det er et velfungerende marked. I de tilfeller hvor kravene i denne instruksen ikke er oppfylt skal de ulike statlige etatene ivareta lokalbehovene sine gjennom et statlig byggeprosjekt.

Videre, når det gjelder selve endringen, legger PFT til grunn at lovgiver, FU og departementet har hatt som intensjon å unnta innleie av eiendom fra også LOAs regler. PFT har noen kommentarer som gjennomgår utfordringer ved kun å basere statlig innleie i sivil sektor på instruksen til KMD. Instruksen stiller krav om at det skal være et velfungerende marked, men det er ingen kvalitetssikring eller gjennomskiktighet i dette. Den enkelte statlige enhet kan dermed redegjøre for

at det er økonomisk mest fordelaktig for staten, uten at det er noen krav til å gjøre markedet kjent med dette. Det er en statlig kvalitetssikring for leieavtaler med en totalverdi på over 80 millioner kroner, ved at de må legges frem for godkjenning hos KMD. Utover dette er det hvert enkelt departements egne føringer som ivaretar prosessen.

Dette innebærer at private aktører er prisgitt statens egen revisjon og kontroll på dette området. I tillegg vil korrupsjonsrisikoen være høyere når kravene til forutberegnelighet, gjennomsiktighet og etterprøvnbarhet som i dag følger av LOA § 5, ikke er like godt ivare tatt av instruksene. Spesielt gjennomsiktighetskravet er det vanskelig å få hensyntatt uten at det er krav til at markedet informeres.

Det bør i tillegg stilles krav til en god og aktiv internrevisjon for å sikre at de underliggende enheter følger opp LOAs grunnleggende prinsipper og opptrer med den profesjonalitet markedet kan forvente av store offentlige leietakere som forvalter betydelige pengesummer.

Bokstav d gir unntak fra anskaffelsesloven og forskriften for enkelte juridiske tjenester. I utgangspunktet ser vi at et slikt unntak er hensiktsmessig. Dette vil allikevel kunne gi noen uheldige situasjoner. I dag har det blitt mer og mer vanlig at oppdragsgivere utlyser rammeavtaler på juridiske tjenester, bl.a. knyttet til regelverket om offentlige anskaffelser. I slike saker er det vanskelig å på forhånd vite om spørsmålene vil bli gjenstand for slike saker som unntaket gjelder, og det kan derfor bli uklare grensdragninger mht. når man må følge loven og forskriften. Det vil heller ikke for alle oppdragsgivere være implisitt at man da må presisere at disse tjenestene enten ikke er dekket av en konkurranseutsatt rammeavtale, at man går utenfor en rammeavtale ved slike tjenester, eller – i motsatt fall – at oppdragsgiver allikevel ønsker at disse tjenestene omfattes av rammeavtalen. PFT vil derfor anmode departementet om å gi nærmere føringer for tolkningen av denne bestemmelsen.

En annen utfordring PFT ser er at for juridiske tjenester som ikke er omfattet av unntaket vil man risikere å måtte foreta anskaffelsen i det europeiske markedet, slik at man således vil måtte tildele kontrakt på juridiske tjenester til et utenlandsk firma. Slik PFT ser det vil det bli utfordrende at et utenlandsk firma skal bistå norske oppdragsgivere med å etterleve norsk regelverk.

§ 2-4 Unntak for kontrakter om forsknings- og utviklingstjenester

I utgangspunktet er § 2-4 (2) unødvendig da dette følger implisitt av ordlyden i (1), men vi vil allikevel bemerke at vi synes det er positivt at departementet har tatt dette med, da det vil bidra til å gjøre forskriften mer tilgjengelig og enklere å lese også for ikke-jurister.

§ 2-5 Unntak for anskaffelser som gjelder sikkerhetsmessige forhold

Første ledd, bokstav b harmoniserer etter vår forståelse dårlig med reglene i forskrift om forsvars- og sikkerhetsanskaffelser (FOSA). Videre er det uklart hvordan denne bestemmelsen skal forstås opp mot § 2-1 (1) bokstav b sammenholdt med FOSA § 1-3 1. ledd. Bestemmelsens ordlyd skaper også en usikkerhet rundt graderingsnivåene i sikkerhetsloven og beskyttelsesinstruksene da det er henvist til "anskaffelser som er erklært hemmelige". Vi henviser her til omtalene av graderingsnivåer i sikkerhetsloven §§ 11, 17a og 19 og beskyttelsesinstruksene § 2.

Vi vil på den bakgrunn anmode departementet om – i samarbeid med Forsvarsdepartementet – vurdere nærmere hva som er rekkevidden for dette unntaket, og om unntaket i § 2-5 (1) bokstav b i stedet bør inkluderes i FOSA.

Under enhver omstendighet vil vi påpeke at grensedragningen mellom ny FOA og FOSA bør forklares nærmere i ny veileder til anskaffelsesregelverket.

Tilsvarende bemerkninger gjør seg også gjeldende for § 2-5 annet ledd.

§ 2-6 Unntak for anskaffelser om elektronisk kommunikasjon

Bestemmelsens ordlyd bør gjennomgås nærmere i en ny veileder til anskaffelsesregelverket, og da gjerne med eksempler på saker som er ment omfattet av bestemmelsen og ikke. Et meget relevant eksempel vil her være anskaffelse av nettverk (WAN) til et statlig organ.

§ 2-8 Utvidet egenregi

Vi er positive til den nye reguleringen omkring egenregi, men vår vurdering er at bestemmelsen ikke løser alle de tilbakevendende spørsmålene knyttet til egenregi. Det vi spesielt særlig mottar henvendelser om er presiseringer om at ordinær egenregi (egentlig egenregi) fordrer bruk av egne ressurser, og ikke bruk av "egne" (andre statlige organers) avtaler. Alternativt bør denne grensedragningen forklares nærmere i ny veileder til anskaffelsesregelverket.

Kapittel 3 – Definisjoner

§ 3-2 Dokumenter

Vi henviser til våre kommentarer til utkastets § 5-7.

§ 3-5 Andre definisjoner

Bokstav g lyder:

"alternativt tilbud: et tilbud som på oppdragsgivers oppfordring beskriver en annen løsning enn den som er beskrevet i anskaffelsesdokumentene"

Dette er en endring fra definisjonen i gjeldende FOA § 4-1 bokstav k som lyder:

"alternativt tilbud: betegnelse på tilbud som er utarbeidet etter oppdragsgivers oppgitte alternative minimumskrav til ytelse eller funksjon, og eventuelle spesielle krav til utformingen av tilbudet"

PFT ser at det er positivt at definisjonen for alternativt tilbud endres, men vi mener at ordlyden som er valgt er noe uheldig. Iht. utkastets § 17-5 (1) kan oppdragsgiver tillate eller kreve alternative tilbud. Det at oppdragsgiver kan tillate alternative tilbud, er etter vår mening ikke det samme som å oppfordre til alternative tilbud. Det vil også kunne være tilfeller hvor oppdragsgiver i besvarelsen

av kravspesifikasjonen ber om alternative løsninger innenfor rammen av kravene, uten at det skal anses som et alternativt tilbud i seg selv.

I tillegg til overnevnte, vil vi oppfordre departementet til å inkludere en definisjon av "parallele tilbud" for å synliggjøre at det ikke er det samme som alternative tilbud.

Vi synes den nye definisjonen av "uakseptable tilbud" er et positivt tilskudd til forskriften, og kan bidra til en viss oppklaring av rettstilstanden rundt avlysning av konkurranse etc.

Kapittel 4 – Anvendelsesområde for de ulike delene i forskriften

§ 4-1 Anvendelsesområde

2. ledd, bokstav b fremstår noe uheldig formulert sammenholdt med bokstav a. Etter PFTs mening fremkommer ikke klart nok at særlige tjenester omfattes av en EØS-terskelverdi, jf. § 4-2 (2). Vi foreslår at § 4-1 (2) bokstav b endres til å lyde:

"kontrakter om særlige tjenester med en anslått verdi på minst 500 000 kroner ekskl. mva., men som ikke overstiger EØS-terskelverdien i § 4-2 (2)"

Ordlyden vil da bli tilsvarende som i bokstav a.

§ 4-2 EØS-terskelverdier

Slik vi forstår § 4-2 (3) er forholdet mellom denne bestemmelsen og terskelverdiene i FOSA uklare. Det bør vurderes om denne bestemmelsen egentlig hører hjemme i FOSA, og ikke FOA, jf. også våre bemerkninger til § 2-5.

§ 4-4 Blandede anskaffelser

Vi ser av departementets kommentarer til bestemmelsene om blandede kontrakter, at disse bestemmelsene er "delvis en videreføring av någjeldende bestemmelser, delvis kodifisering av praksis fra EU-domstolen og delvis nye bestemmelser". Det er ikke presisert nærmere hva som er direkte årsak til endringen i § 4-4 sett opp mot § 2-4 i eksisterende FOA. PFT tillater seg derfor å komme med følgende innspill:

På IKT-området er det vanlig at man ved anskaffelse av standard programvare, også anskaffer implementeringstjenester, utviklingstjenester, konsulentstjenester, migreringstjenester og/eller vedlikeholdstjenester m.v. Verdien av tjenestene vil ofte være større enn kostnaden for selve standardprogramvaren, men dette vil avhenge av hvor stort behovet er for slike tjenester.

Vedlikeholdstjenester prises ofte med en prosentandel årlig vedlikeholdskostnad, og denne årlige prosentvise vedlikeholdskostnaden beregnes av kjøpsprisen på programvaren, gjerne 20 % eller mer per år. Konsekvensen av dette, sammenholdt med forslaget til ny § 4-4, er at oppdragsgiver kan rigge en konkurranse til å bli en tjenestekontrakt fremfor en varekontrakt til tross for at den opprinnelige anskaffelsen er en vare. Dette kan gjøres ved å øke antall år man skal ha vedlikeholdstjenester eller opsjoner på disse, eller ha ytterligere opsjoner på tjenester slik at samlet verdi på tjenestene får klar økonomisk overvekt kontra selve varen (i eksempelet her standard

programvare). Behovet for tjenestene ville ikke eksistert såfremt man ikke kjøpte varen, da tjenestene er avhengig av varekjøpet. I slike tilfeller virker det ulogisk at dette skal anses som en tjenestekontrakt, særlig for de tilfeller tjenestekontrakter er underlagt et annet regime enn varekontrakter. Vi ønsker at departementet tar stilling til om det er denne rettstilstanden man ønsker, alternativt at rammer for tolkningen av § 4-4 angis i ny veileder til anskaffelsesregelverket.

§§ 4-5 – 4-8 om blandede anskaffelser som delvis er omfattet av forskriften

Vi vil oppfordre departementet til å gi utfyllende veiledning på disse bestemmelsene i ny veileder til anskaffelsesregelverket, herunder hva som legges i begrepet "skilles fra hverandre på en objektiv måte", gjerne med praktiske eksempler.

Kapittel 5 - Krav til alle anskaffelser

§ 5-6 Fristberegning

PFT noterer oss at slik som forslaget til ny § 5-6 er formulert, har man erstattet henvisningen til forskriften med fulle referanser og navn, med "forskrift om tidsfrister i EØS-avtalen". PFT er usikre på om dette kun er fordi dette er et høringsutkast, eller om det er en faktisk endring. PFT vil uansett oppfordre departementet til å beholde en full referanse til gjeldende forskrift. Dette fordi denne forskriften har vist seg praktisk vanskelig å søke opp i lovdata uten korrekt referanse, samt at den ofte overses av ikke-jurister med den følge at frister beregnes feil. Dersom fulle referanser fjernes, vil dette gjøre forskriften om fristberegning enda mindre tilgjengelig.

§ 5-7 Kontraktsvilkår

En alminnelig ordlydsfortolkning av § 5-7 tilsier at oppdragsgiver *kan velge* å utarbeide kontraktsvilkår, men at disse, dersom de utarbeides skal angis i anskaffelsesdokumentene, dvs. enten konkurransegrunnlaget eller kunngjøringen. Denne bestemmelsen må, slik vi forstår utkastet til ny forskrift, ses i sammenheng med utkastets § 3-2 og § 8-1.

En alminnelig ordlydsfortolkning av § 3-2 tilsier at et konkurransegrunnlag *skal* omfatte kontraktsvilkår. En alminnelig ordlydsfortolkning av § 8-1 tilsier at konkurransegrunnlaget *skal* inneholde kontraktsvilkår, *bortsett fra* hvis disse allerede er tilstrekkelig beskrevet i kunngjøringen.

Det er m.a.o. en inkonsistens i forholdet mellom §§ 3-2, 5-7 og 8-1, og denne synes å skyldes bruken av ordene *kan* og *anskaffelsesdokumentene* i § 5-7. I tillegg er dette temaet omtalt i flere bestemmelser, noe som gjør forskriften lite pedagogisk og mindre tilgjengelig for ikke-jurister.

Denne inkonsistensen kan løses på flere måter. Vårt forslag er å stryke § 5-7, og inkludere kravene til innhold i kontraktsvilkårene i § 8-1 (2) bokstav b slik at denne blir lydende:

"hvilke kontraktsvilkår som gjelder for anskaffelsen, inkludert kontraktsvilkår som vedrører økonomi, innovasjon, miljø, sysselsetting og sosiale hensyn. Kontraktsvilkårene skal ha tilknytning til leveransen."

Vi har her også foreslått å endre "oppdraget" i § 8-1 (2) bokstav b, til "anskaffelsen", da det er mer treffende for alle typer av anskaffelser av varer og tjenester.

I tillegg til overnevnte endring, foreslår vi at § 8-1 har den uttømmende definisjonen av hva et konkurransegrunnlag består av, slik at § 3-2 bokstav a endres til å henvise til § 8-1:

"konkurransegrunnlag: alle dokumenter, unntatt kunngjøringen, som oppdragsgiver utformer eller henviser til for å beskrive eller fastlegge elementene i anskaffelsen eller konkurransen, jf. § 8-1."

Kapittel 7 - Dialog med markedet før konkurranse

§ 7-2 Dialog med leverandører før konkurransen

PFT synes det er veldig positivt og en klar forbedring at anledningen til å gjennomføre markedsundersøkelser, jf. utkastets § 7-1, nå er direkte regulert i forskriften. Etter vår oppfatning er dette også en velkommen klargjøring av den tidligere rådgiverhabilitetsbestemmelsen i § 3-8. Det er allikevel en uklarhet knyttet til utkastets § 7-2 (2) som lyder:

"Oppdragsgiver skal sørge for at de andre leverandørene som deltar i konkurransen, mottar de samme relevante opplysningene som er utvekslet i dialogen med en leverandør i planleggingen av konkurransen."

Uklarheten ligger i hvordan denne bestemmelsen skal praktiseres opp mot offentleglova § 13 1. ledd sammenholdt med forvaltningslovens § 13 1. ledd 2) som omhandler offentlige oppdragsgivers taushetsplikt om forretningshemmeligheter. Selv om en lov har forrang foran forskriftsbestemmelsen, gjenstår noen uklarheter: En åpen markedsdialog benyttes av oppdragsgivere for å få mest mulig forhåndskunnskap om mulighetene i markedet. I forbindelse med markedsdialoger, ønsker oppdragsgivere og potensielle tilbydere noen ganger å benytte såkalte "en-til-en-møter", dvs. møter hvor tilbyderen får møte oppdragsgiver alene (uten andre tilbydere til stede) for å presentere sine ideer, løsninger, muligheter arbeidsmetoder, osv. for oppdragsgiver.

Alternativt kan tilbyderne ha anledning til å innlevere skriftlig materiale. Slike møter baseres på gjensidig tillit, og mye av det som presenteres kan være tilbydernes forretningshemmeligheter som oppdragsgiver av konkurransemessig betydning har taushetsplikt om. Dersom oppdragsgivere blir pliktig til å utlevere all relevant informasjon til andre leverandører som følge av forskriftsutkastets § 7-2 (2) og iht. en fremtidig formålsbestemmelse i *loven* hvor et likebehandlingsprinsipp kan utledes, - uten hensyn til taushetsplikten om forretningshemmeligheter, er det grunn til å anta at dette vil legge bånd på tilbydernes ønske og vilje til å dele den informasjonen oppdragsgiver ønsker å få innsikt i med bruk markedsdialoger. Dette vil igjen kunne medføre at konkurransegrunnlaget allikevel ikke blir så godt som ønsket, og det kan forhindre innovasjon, dvs. det motsatte av hensynene bak endringen i § 7-1, jf. departementets kommentarer i punkt 3.2.1 i høringsbrevet. Det kan også gjøre anskaffelsene mer ineffektive og føre til økt ressursbruk hos oppdragsgiver.

I departementets kommentarer til endringen, er overnevnte forhold til oppdragsgivers taushetsplikt ikke kommentert videre. Så vidt vi kan se av direktivets artikkel 41, som § 7-2 er basert på, er § 7-2

heller ikke en direkte oversettelse av direktivets ordlyd. Vi anmoder derfor departementet om å vurdere ordlyden og mulighetsrommet i artikkel 41 og § 7-2 opp mot oppdragsgivers taushetsplikt om forretningshemmeligheter. Alternativt anmoder vi om at disse temaene behandles nærmere i en ny veileder til anskaffelsesregelverket.

Kapittel 8 - Konkurranses grunnlag

§ 8-1 Konkurranses grunnlag

Vi er usikre på om bestemmelsen er forenklet, selv om den er forkortet. Når det gjelder 2. ledd bokstav b om kontraktsvilkår, henviser vi til våre kommentarer til § 5-7.

§ 8-3 Elektronisk tilgang til konkurranses grunnlaget

I utgangspunktet er vår vurdering av § 8-3 at det er positivt at det nå blir obligatorisk med elektronisk tilgang til konkurranses grunnlaget. Utfordringen med at konkurranses grunnlaget skal være "direkte og ubegrenset" tilgjengelig elektronisk, er at dette i praksis vil innebære at konkurranses grunnlaget må ligge tilgjengelig for alle på internett. Alt som legges på internett medfører at man mister kontrollen over informasjonstilgangen og -spredning, herunder hvem som får tilgang til opplysninger og (mis)bruk av informasjonen. Dette kan ha noen praktiske konsekvenser og utfordringer for oppdragsgiver:

Slik vi forstår denne bestemmelsen sammenholdt med definisjonen av "konkurranses grunnlag" i utkastets § 3-2 bokstav a, innebærer dette at alle dokumentene i konkurranses grunnlaget må være klart samtidig med kunngjøringen. Dette er en endring fra dagens rettstilstand for to-trinnsprosedyrer (begrenset anbudskonkurranse, konkurranse med forhandling, konkurransepreget dialog) hvor oppdragsgiver først har tilgjengliggjort et kvalifikasjonsgrunnlag, og så et konkurranses grunnlag som kun har blitt sendt til de leverandørene som er kvalifisert til å delta i konkurransen.

Vår vurdering er at dette vil kunne føre til mindre effektivitet i konkurranser, og at gjennomføringen av konkurransene tar lengre tid, grunnet at hele konkurranses grunnlaget må ferdigstilles før utlysning. I dag kan oppdragsgiver arbeide parallelt med ferdigstilling av konkurranses grunnlaget mens prekvalifiseringen er kunngjort og man avventer forespørslene om deltakelse, og slik sett kan oppdragsgiver spare tid selv om man benytter en to-trinnsprosedyre.

Dette kan også medføre enkelte utfordringer tilknyttet taushetsplikt. F. eks. så har politiet flere anskaffelser som ikke er gradert eller kan graderes etter beskyttelsesinstruksen eller sikkerhetsloven, men som inneholder informasjon om politiets løsninger eller utstyr som det ikke er heldig at legges ut åpent tilgjengelig for alle. Dette vil nok også være tilfelle for andre offentlige oppdragsgivere, og kan f. eks. være informasjon om den tekniske IKT-plattformen, plantegninger eller annen sensitiv informasjon som kan gjøre lovbrudd mot oppdragsgiver eller andre misbruk av informasjonen enklere.

PFT har ofte løst slike problemstillinger ved å benytte begrenset anbudskonkurranse, hvor man får bedre kontroll over informasjonsflyten, og f. eks. kan be om signering av taushetserklæringer fra leverandører. Dette vil slik vi forstår regelverket heller ikke kunne avhjelpest av unntaket fra

elektroniske kommunikasjonsløsninger i § 15-4 (3) bokstav b, da oppdragsgiver ikke har anledning til å forhåndskvalifisere de tilbyderne som skal få tilgang til sensitive opplysninger i anskaffelsesdokumentene. Utkastet til lovens § 7b gir etter vår oppfatning ikke god nok garanti for oppdragsgiver mht. hvilken informasjonsspredning og eventuell misbruk av informasjon som faktisk skjer.²

Ut fra departementets kommentarer i punkt 3.2.4, kan det synes som at denne konsekvensen ikke har vært vurdert. Vi anmoder derfor departementet om å vurdere dette nærmere, herunder om det er mulig å beholde oppdelingen med kvalifikasjonsgrunnlag og konkurransegrunnlag i to-trinnsprosedyrer, eventuelt andre reguleringer som kan avhjelpe slike utfordringer.

Kapittel 9 - Anskaffelsesprosedyrer

§ 9-4 Vilkår for anskaffelse uten konkurranse

PFT er enig i at det er hensiktsmessig å skille denne bestemmelsen ut fra § 9-3 da § 9-4 i realiteten er anskaffelser som skjer helt uten konkurranse.

Kapittel 12 - Kvalifikasjonskrav og utvelgelse av leverandør

§ 12-9 Støtte fra andre virksomheter

PFT ser det som klargjørende at dette er en egen bestemmelse. Likevel antar PFT at det vil oppstå noen uklarheter med tanke på hvordan regelen skal anvendes i praksis i forbindelse med kvalifikasjonsvurderingen.

§ 12-11 Det europeiske egenerklærings skjemaet

Innføringen av et europeisk egenerklærings skjema anses som en viktig forenkling.

PFT stiller spørsmål til om det er riktig å henvise til alle avvisningsgrunner i første ledd bokstav b eller om det egentlig kun er ment å henvise til de deler av kapittel 18 som gjelder forhold ved leverandøren. Kapittel 12 gjelder i hovedsak kun forhold knyttet til leverandøren og ikke forhold knyttet til selve tilbudet. En alternativ løsning her er å ha en ytterligere kapitteloppdeling fremfor kun overskrifter slik forslaget nå har i kapittel 18. Dersom kapittel 18 blir avvisning på grunn av forhold ved leverandøren, og kapittel 19 avvisning på grunn av forhold ved tilbudet, løses denne problematikken.

Paragrafens sjuende ledd kunne imidlertid vært formulert klarere, etter PFTs mening. Dersom oppdragsgiver "allerede har mottatt" dokumentasjonsbevis, kan han iht. ordlyden ikke be om dette.

Det er imidlertid ikke angitt noen tidsbegrensning mht. når dokumentasjonsbeviset må anses så utdatert at oppdragsgiver igjen kan være berettiget til å be leverandørene sende slikt dokumentasjonsbevis.

² Se for øvrig PFTs kommentarer til foreslått §§ 8-3 og 12-11.

PFT ser at foreslått regulering av kvalifikasjonskrav søkes tilpasset direktivet. Det er politiets erfaring at oppdragsgiver imidlertid kan ha et legitimt behov for å kvalifisere tilbydere på *andre* grunnlag enn det som f.eks. må godtas gjennom egenerklæringsskjemaet iht. § 12-11. Dette har sammenheng med direktivets krav om at hele konkurransegrunnlaget (inkl. "kvalifikasjonsgrunnlaget") skal være tilgjengelig fra kunngjøringstidspunktet i alle konkurranseformer. For de tilfeller FOSA ikke får anvendelse, men som likevel er å anse som grensetilfeller, kan oppdragsgiver ha behov for å kvalifisere tilbyderne på andre grunnlag enn de utvelgelseskriterier som er omfattet av foreslått kapittel 12. Dette kan være i situasjoner hvor tilbyderne vil få tilgang til sensitiv informasjon som f.eks. ikke (ennå) er gradert eller som skal tilvirkes av eller i samarbeid med leverandør i kontraktperioden. Situasjonen vil ikke avhjelpes tilstrekkelig av foreslått § 8-3 (3) jf. LOA § 7b eller unntaket fra elektroniske kommunikasjonsløsninger § 15-4 (3) bokstav b), all den tid oppdragsgiver ikke har anledning til på forhånd å kvalifisere de tilbyderne som vil bli gitt tilgang til sensitive opplysninger f.eks. i konkurransegrunnlaget, herunder kontraktens bilag. Selv om oppdragsgiver "*stille[r] krav til leverandørene om å beskytte informasjon [i anbudsdokumentene] av fortrolig karakter*" jf. LOA § 7b, gir ikke dette noen garanti for oppdragsgiver mht. hvilken informasjonsspredning og - (mis)bruk som faktisk skjer.³

I denne anledning bes det om en klargjørende veiledning, hvor også grensesnittet mot FOSA med tilhørende veileder gjennomgås.

Kapittel 13 - Tildelingskriterier

Slik PFT tolker ordlyden i § 13-1, er denne uklar og vil ikke forenkle tilnærmingen til anskaffelsesregelverket for ikke-jurister. Tilknytningen til "det mest økonomisk fordelaktige tilbudet" er ikke klar, og vi kan derfor ikke se at forslaget til § 13-1 fullt ut følger intensjonen i direktivets artikkel 67. Vi mener at direktivets ordlyd gir en bedre forståelse av tildelingskriteriene enn utkastets § 13-1.

Imidlertid vil vi bemerke at vi er enig i departementets uttalelse i punkt 3.2.10; "Begrepet "det mest økonomisk fordelaktige tilbudet" benyttes i det nye direktivet som et overordnet kriterium for tildelingen av kontrakt". Ut fra oppbyggingen i direktivets artikkel 67, 1. og 2. ledd, mener vi derimot at hovedkriteriet "det mest økonomisk fordelaktige tilbudet" er vesentlig for forståelsen av resten av bestemmelsen om tildelingskriterier, og således må inkluderes i § 13-1. Dette underbygges av departementets bemerkninger om det i direktivets fortale fremgår at "tildelingskriteriet bør tolkes i samsvar med relevant rettspraksis knyttet til begrepet "det økonomisk mest fordelaktige tilbud" under tidligere direktiver". For at dette skal være klarere for alle anvendere av forskriften, er det en fordel at forholdet mellom tildelingskriteriene og "det mest økonomisk fordelaktige tilbudet" fremkommer av § 13-1. Vi foreslår derfor at ordlyden i § 13-1 (1) endres til:

"Oppdragsgiver skal velge det mest økonomisk fordelaktige tilbudet baser på ett av følgende kriterier:

a. Laveste pris, eller

³ Se også PFTs kommentarer til foreslått § 8-3.

- b. Laveste kostnad, eller
- c. Beste forhold mellom pris og kvalitet"

I tillegg til overnevnte forslag til endring, vil vi bemerke at endringen i bestemmelsene om tildelingskriterier er omfattende, og således krever en utdypende veiledning i den nye veilederen til anskaffelsesregelverket.

Kapittel 14 - Oppdeling av anskaffelser m.v.

Utkastets § 14-1 fremstår som et godt tiltak for å styrke små og mellomstore bedrifters konkurranseevne. PFT er enig i at begrunnelsen for ikke å oppdele kontrakt ikke kan overprøves, all den tid oppdragsgivers behov ikke bør dikteres av andre.

Kapittel 15 - Kommunikasjon

I følge høringsnotatet⁴ tar departementet sikte på å etablere en sentralisert løsning for elektronisk kommunikasjon ved offentlige anskaffelser som omfatter innlevering av søknader om deltakelse og tilbud. PFT etterlyser noe mer informasjon om den tiltenkte løsningen. Det fremstår som uklart hvorvidt løsningen vil være gratis å benytte for oppdragsgiver, samt forholdet til anskaffelsesregelverket for øvrig. Det er uklart om dette er noe oppdragsgivere skal anskaffe selv eller om det vil komme en sentral løsning. Dette vil kunne tenkes å ha innvirkning på hvorvidt oppdragsgivere starter prosesser med å anskaffe egne elektroniske verktøy for dette eller om man tar sikte på å benytte en sentralisert løsning.

Kapittel 16 - Kunngjøring

PFT stiller spørsmål ved hvordan § 16-4 (2) samsvarer med § 8-3 som gjelder for alle oppdragsgivere uavhengig av om de er statlige eller ikke-statlige. Slik vi forstår § 16-4 (2) og § 8-3, vil Doffin ivareta kravene til "gratis, direkte og ubegrenset elektronisk tilgang til konkurransegrunnlaget". PFT antar der kan være et behov for veiledning knyttet til dette.

Kapittel 17 - Gjennomføring av konkurransen

Angående eventuelle krav til tilbudets utforming (§ 17-3), viser departementet til FUs forslag, og foreslår dermed ikke regler om dette i del III. PFT avstår dermed fra å kommentere dette på ny i denne omgang.⁵

§ 17-5 Alternative tilbud

Forslaget til § 17-5 (3) om alternative tilbud kunne med fordel vært mer presis: Slik PFT forstår departementet i høringsens pkt. 3.3.4 siste avsnitt mener departementet at både "normaltilbud" og alternative tilbud må oppfylle minstekravene. PFT forstår, og støtter departementets hensikt om å

⁴ S. 20

⁵ PFT finner det greit å oppheve § 17-3, og antar at en opphevelse kan medføre færre avvísninger. Slik den står i dag vil den uansett ikke være i tråd med de nye reglene om elektronisk kommunikasjon i anskaffelser.

klargjøre at minstekravene gjelder alle tilbud. Imidlertid kunne ordlyden i tredje ledd vært mer presis. En uklar ordlyd på dette punkt kan medføre sammenblanding mellom alternative og parallelle tilbud, hvorav sistnevnte ikke omhandles i forslaget til ny forskrift.⁶

§ 17-9 Ettersending av opplysninger og dokumentasjon

PFT slutter seg til de positive følgende av en utvidet adgang til ettersending m.v. av informasjon og dokumentasjon iht. § 17-9, og antar at regelen vil føre til en reduksjon i antall (unødige) avvisninger og dermed mer effektiv ressursbruk. PFT er enig i at grensen mot forhandlingsforbudet heller tas inn i bestemmelsene om åpen og begrenset anbudskonkurranse i § 17-10 og § 17-11.

Departementets foreslåtte ordlyd er "feil eller mangler". En ordlydstolkning av foreslått § 17-9 gir etter PFTs mening en snevrere rettsregel enn det departementet gir uttrykk for i høringens pkt. 3.3.5, hvor det uttales at det bør kunne gjennomføres dialog om "uklarheter og ufullstendigheter" innenfor likebehandlingsprinsippets rammer. Som oppdragsgiver opplever politiet ofte at innsendt tilbudsdokumentasjon ikke nødvendigvis kan fastslås som "feil" iht. foreslått ordlyd. Videre synes det uklart hvor terskelen er for å klassifisere informasjon som "feil, samt hvilken kompetanse det kreves for at oppdragsgiver kan fastslå at tilbyders innsendte informasjon er "feil". PFT antar at det vil være behov for veiledning i grensegangen på dette punkt.

Etter PFTs mening ville *ufullstendig* være et mer dekkende ord enn "mangler". Dette ligger nærmere direktivets art. 56 nr. 3, som benytter "incomplete or erroneous". Slik PFT forstår departementet, er det også dette det siktes til i høringens pkt. 3.3.5, nest siste avsnitt. Ordet *ufullstendig* vil f.eks. være mer treffende i de situasjoner det synes nødvendig med klargjørende eller utfyllende informasjon vedrørende ufullstendig informasjon i innsendt dokumentasjon.

Da mange praktikere innen anskaffelsesregelverket er ikke-jurister, mener PFT at det er hensiktsmessig at ordlyden tilstrebes å være presis, i stedet for at det oppstår behov for til stadighet å søke veiledning i andre rettskilder. PFT antar at det for øvrig vil være behov for veiledning mht. grensegangen mellom lovlig bruk av informasjon i ettersendt dokumentasjon og forbudet mot forhandling og forskjellsbehandling. Temaet oppleves ofte vanskelig, særlig når den ettersendte dokumentasjonen berører forhold ved tilbudet som uten ettersendingsdokumentasjonen kunne tolkes på en annen måte

§§ 17-10 og 17-11

Når det gjelder §§ 17-10 og 17-11 er PFT usikker på hvorfor departementet har valgt å ta inn annen setning i første ledd i § 17-10, mens en tilsvarende presisering ikke er tatt med i § 17-11. Etter PFTs mening er tillegget unødvendig i begge bestemmelser.

§ 17-12 Gjennomføring av konkurranse med forhandling etter forutgående kunngjøring

I forbindelse med § 17-12 finner PFT det positivt at departementet har tydeliggjort hva det kan forhandles om, også deler av konkurransegrunnlaget så lenge det ikke gjelder absolutte krav (tidl. minstekrav) eller tildelingskriterier. PFT forstår det som at man ikke kan forandre tildelingskriterier, men selvsagt forhandle om pris, kvalitet etc. Imidlertid legger bestemmelsen tilsynelatende opp til at man skal forhandle med alle som har levert tilbud, også der hvor det er

⁶ PFT ser en mulighet til å definere parallelle tilbud i foreslått definisjonsbestemmelse, § 3-5.

avvik fra absolutte krav. Ordlyden i annet ledd krever at oppdragsgiver "skal forhandle med alle leverandørene". Etter PFTs forståelse gir § 17-16 (4) på den andre siden adgang til å redusere antallet leverandører før man inviterer til forhandlinger, selv om flere leverandører har levert tilbud. PFT er usikre på hvordan disse to bestemmelsene er ment å harmonere, og antar at det vil være behov for en klargjøring/veiledning her.

PFT ser at annet ledd om at "oppdragsgiver skal forhandle ... om det første tilbudet og alle etterfølgende tilbud" begrenses av fjerde ledd, hvor det fremkommer at det ikke er tillatt å forhandle om de endelige tilbudene. Annet ledd kunne i denne forbindelse vært formulert mer presist.

Kapittel 18 - Avvisning

§ 18-1 Avvisning på grunn av formalfeil

PFT synes bestemmelsen er noe uklar da man i første ledd sier at tilbud som ikke er mottatt innen fristen skal avvises, mens man i andre ledd sier at man kan avvise en leverandør eller et tilbud når forespørselen om å delta i konkurransen ikke er mottatt innen fristen. Videre er PFT skeptiske til at man åpner for at for sent innkomne forespørsler om deltakelse kan aksepteres og ikke skal avvises.

§ 18-2 Avvisning på grunn av forhold ved leverandøren

En utfordring for oppdragsgiver er å "være kjent med" at leverandøren er rettskraftig dømt eller har vedtatt et forelegg. Etter PFTs vurdering finnes det i norsk rett ingen fullgod hjemmel for å kreve slik informasjon om foretak utstedt. En eventuell hjemmel for slik utstedelse ville uansett medført mye kontrollarbeid for oppdragsgiver. Videre er det politiets erfaring at mange leverandører ikke vil opplyse om dommer eller forelegg for slike straffbare forhold. En "erklæring avgitt under ed" iht. § 18-7 (2) og egenerklæringsskjema iht. § 12-11 kan i denne forbindelse være av svært begrenset hvilken verdi for oppdragsgiver.⁷

Det fremstår for øvrig som en utfordring for oppdragsgiver å være "kjent med" at en leverandør "ikke har oppfylt sine forpliktelse til å betale skatter, avgifter og trygdeavgifter" i de tilfeller vedkommende aktør ikke er dømt, jf. den fakultative avvisningsmuligheten i § 18-2 tredje ledd. Generelt synes det uklart hvor grensen for oppdragsgivers aktsomme kunnskap går, og hvilke krav som etter hvert kan utledes mtp. oppdragsgivers eventuelle undersøkelsesplikt.

PFT finner det positivt at de ulike fakultative avvisningsgrunner som tidligere var samlet i kategorien "alvorlige forsømmelser" nå er konkretisert mer. Dette vil forhåpentligvis gjøre det enklere for oppdragsgiver å kunne benytte bestemmelsen.

§ 18-3 Identifikasjon

Identifikasjonsregelen i § 18-3 bidrar etter PFTs mening til klargjøring. Imidlertid vil PFT også her etterspørre nærmere avklaring av hvorvidt en identifikasjon vil kunne medføre at foretakets "vandel" vil kunne identifiseres med en vandelsattest for en ledende person i foretaket, samt øvrig grensegang mot § 18-7.

⁷ Se for øvrig kommentarer til § 18-7

§ 18-6 Avvisningsperiode

For PFT fremstår det noe uklart hvordan fristens utgangspunkt i § 18-6 (3) skal beregnes. For mange av tilfellene som omfattes av § 18-2 (3) b, c og e er det ikke for oppdragsgiver (eller andre) nødvendigvis mulig å stadfeste et klart tidspunkt når "hendelsen" skjedde. PFT finner i denne anledning behov for å be om en klargjøring mht. beregning av fristens utgangspunkt.

§ 18-7 Dokumentasjon for fravær av avvisningsgrunner

Vedrørende "vandelsattest eller tilsvarende dokument utstedt av kompetent organ ..." jf. § 18-7 (1) a), ser PFT flere utfordringer. Bestemmelsen gir ikke i seg selv hjemmel til å kreve utstedt slik attest. Mange land utsteder ikke slike attester til foretak, og det er herunder uklart hvordan denne bestemmelsen skal anvendes overfor norske foretak. I samme forbindelse er det uklart mht. hvilke krav som må være oppfylt for at en erklæring kan sies å være "avgitt under ed" i henhold til annet ledd. Videre er ikke alle oppdragsgivere i en posisjon til å avgjøre hvilket utenlandsk organ som er "kompetent" til utstedelse av "vandelsattest eller tilsvarende dokument" jf. første ledd bokstav a). Se også PFTs kommentarer til § 18-2. PFT ser imidlertid at reguleringen utspringer fra direktivet, men ber om veiledende avklaringer på dette punkt.

§ 18-9 Unormalt lave tilbud

PFT finner det positivt at foreslått § 18-9 klargjør fremgangsmåten ved unormalt lave tilbud. Det er imidlertid kun i tredje ledd det sies noe om tidsperspektivet for å få inn de nødvendige opplysninger fra leverandøren, og da ser det etter ordlyden ut til kun å gjelde dokumentasjon i forbindelse med at foretaket har mottatt offentlig støtte. PFT mener at det hadde vært hensiktsmessig å sette en frist også for mottak av opplysninger som nevnes i første ledd.

Kapittel 20 - Anskaffelsesprotokoll og dokumentasjonsplikt

§ 20-2 Dokumentasjonsplikt

Dokumentasjonsplikten i § 20-2, særlig annet ledd, vil i de fleste tilfeller følge av arkivregler. Dersom departementet har ment å foreta avvikende regulering, bes det om at det redegjøres nærmere for dette, eksempelvis i ny veileder til anskaffelsesregelverket.

§ 20-3 Innsyn i kontrakten

PFT ser at den nye bestemmelsen i § 20-3 om "[i]nnsyn i kontrakten" har bakgrunn i direktivet. Imidlertid mener PFT at noen avklaringer vedr. denne bestemmelsen kan gjøres i ny veileder, særlig med tanke på at det er mange ikke-jurister som praktiserer anskaffelsesregelverket. For oppdragsgivere som er underlagt offentleglova, vil innsynsretten gjelde uavhengig av kontraktens verdi. PFT legger til grunn at departementet ikke har ment å begrense innsynsrett etter offentleglova i en forskrift til anskaffelsesloven. For øvrig vil de aller fleste kontrakter allerede være offentlig gjennom publisering på Doffin/TED.

Videre er det noe uklart om terskelverdiene knytter seg til delkontrakter som følge av § 14-1 om oppdeling av anskaffelser, eller om det siktes til delkontraktens samlede verdi all den tid terskelverdiene er høye.

Kapittel 21 - Rammeavtaler, innovasjonspartnerskap og dynamiske innkjøpsordninger

PFT ser positivt på presiseringen som er gjort i § 21-1 (3).

PFT antar at det vil være et utstrakt behov for veiledning i bruken av og fremgangsmåten ved benyttelse av innovasjonspartnerskap iht. § 21-4 og dynamiske innkjøpsordninger iht. §§ 21-5 flg.

Kapittel 23 - Endringer i kontrakten og oppsigelse

§ 23-4 Oppsigelse i særlige tilfeller

PFT er positiv til at "ikke-kontraktuell" oppsigelse reguleres i forslag til § 23-4. Ut fra hva departementet redegjør for i høringsnotatet⁸ sammenholdt med direktivets art. 73, ser det ut til at ordlyden i § 23-4 (c) avviker fra direktivteksten. Direktivteksten åpner etter PFTs forståelse for oppsigelse der EU-domstolen har slått fast at oppdragsgiver har foretatt alvorlige brudd på anskaffelsesreglene ("a serious infringement"), mens det i det norske forslaget er avgjørende om EFTA domstolen fastslår at det foreligger et "brudd på EØS-avtalen" med den følge at vedkommende kontrakt ikke skulle vært inngått med valgte leverandør. I den norske ordlyden graderes ikke bruddet på EØS-avtalen.

Videre synes det uklart på hvilke vilkår en slik oppsigelse skal skje og hvordan en oppsigelse iht. § 23-4 er ment å forholde seg til partenes kontraktsregulering. Det er av motivene uklart om departementet har tatt stilling til reguleringen av hevingsoppgjør og -virkning ex nunc eller ex tunc. Dette bør redegjøres for i en veileder. Bestemmelsen kan også gi oppdragsgiver en slags oppfordring til oppsigelse ved sannsynliggjort brudd på regelverket. For de tilfelle oppdragsgivers behov for kontraktens gjenstand består, kan det stilles spørsmål ved i hvor stor grad bestemmelsen vil bli benyttet – særlig i de tilfeller oppdragsgiver ikke finner lovlig adgang til hasteanskaffelser gjennom forenklede prosedyrer, eller hvor dette anses uforholdsmessig ressurskrevende.

Kapittel 24 - Samordnede innkjøp

§ 24-1 Innkjøpssentraler

Ordlyden i § 24-1 fremstår noe upresis mht. forskjellen mellom benyttelse av første ledd a) og b) når det gjelder anskaffelse av varer og tjenester. Det kommer ikke klart frem om departementet har ment at oppdragsgiver må anskaffe varer, tjenester og bygge- og anleggsarbeider for at bokstav b) skal regulere kontrakts- og ansvarsforholdet.

§ 24-2 Anskaffelser som gjennomføres i fellesskap

Vedrørende § 24-2 er PFT positiv til presiseringen av ansvar. Imidlertid imøteses det veiledning om prosessregler og forholdet til tvisteloven.

Med hilsen

Katharina Nagy
Kst. Avdelingsdirektor
PFT Juridisk

⁸ S. 34